

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19C/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118205823
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľarína Štořová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118205823.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu Y. Y., nar. XX. XX. XXXX, toho času umiestnený v Ú.L. W. U. M. I. L. F. F. - V., so sídlom L.H. XX, F. F., proti žalovanému Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, so sídlom Sládkovičova 80, Banská Bystrica, o žalobe na porušenie žalobcovho práva na súkromie v súvislosti s dôkladnými osobnými prehliadkami a prehliadkami jeho osobných vecí v jeho neprítomnosti v dňoch 15. 12. 2016, 14. 02. 2017, 12. 05. 2017. 01. 06. 2017 a 08. 08. 2017, takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 08. 01. 2018 sa žalobca domáhal:

a) vyslovenia, že žalovaný v súvislosti s dôkladnými osobnými prehliadkami a prehliadkami jeho osobných vecí v jeho neprítomnosti v dňoch 15. 12. 2016, 14. 02. 2017, 12. 05. 2017. 01. 06. 2017 a 08. 08. 2017 neoprávnene zasiahol do jeho práv chránených čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, čl. 10 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky;

b) náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,00 Eur a

c) náhrady trov konania.

V žalobe uviedol, že vykonáva trest odňatia slobody u žalovaného. V dňoch 15. 12. 2016, 14. 02. 2017, 12. 05. 2017. 01. 06. 2017 a 08. 08. 2017 bol žalobca podrobený dôkladným osobným prehliadkam vyzlečením donaha v prítomnosti najmenej dvoch príslušníkov ZVJS s pokynom, aby nahý urobil drep, čo kvôli bolestiam chrbta a kolena ako aj kvôli poníženiu odmietol. V rovnakých dňoch bola vykonaná dôkladná prehliadka jeho osobných vecí, vrátane dôverných materiálov, ako korešpondencie s advokátmi a pod., bez jeho prítomnosti, resp. zrakového dohľadu, čoho sa vždy domáhal s tým, že vylúčenie dohľadu pri prehliadke osobných vecí nie je primeraným opatrením. Žalobca je obmedzený na osobnej slobode od 27. 11. 2012 a nikdy neboli u neho zaistené žiadne nepovolené predmety. V žalobe poukázal na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a na Ústavu Slovenskej republiky. Ďalej citoval Odporúčanie Rec (2006) 2 Výboru ministrov členským štátom o Európskych väzenských pravidlách, zákon č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody vrátane vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu odňatia slobody, zákon č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej strážnej ako aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva či Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky. Žalobca uznal, že dôkladné osobné prehliadky boli vykonané v súlade so zákonom a sledovali legitímny cieľ, avšak v žiadnom prípade ich nemožno považovať za primerané. V ústave je držaný fakticky v izolácii a nemá žiadne objektívne možnosti získania zakázaných či nebezpečných vecí. Dôkladné osobné prehliadky žalobcu sa nezakladali na dostatočných a relevantných dôvodoch súvisiacich s jeho správaním v termínoch, kedy boli vykonané, a teda neboli nevyhnutné. Ústav navyše nepostupoval v súlade so zásadou proporcionality, keďže nehľadal spravodlivú rovnováhu medzi konkurujúcimi záujmami a nezvažoval,

či nemožno sledovaný cieľ dosiahnuť alternatívnymi prostriedkami, ktorých použitie by učinilo zásahy do žalobcovho práva menej intenzívnymi (napr. prehliadkou pomocou detektoru kovov). Prehliadky osobných vecí bez zrkového dohľadu žalobcu nemožno považovať za legálne, keďže príslušník zboru nemá procesný základ na ich vykonanie takýmto spôsobom. Samotná kontrola nesporne sleduje legitímny cieľ, avšak vylúčenie dohľadu žalobcu vo všeobecnosti nepredstavuje spoločensky aprobovanú potrebu. Zásahy do jeho základných práv znáša žalobca veľmi ťažko, deprimujú ho, spôsobujú mu stavy úzkosti, menejcennosti a obrovského poníženia a strachu, keďže pri odmietaní robiť nahý pred viacerými osobami drey a byť pri tom k nim otočený chrbtom, očakával perzekvovanie a šikanu. Týmto ponižujúcim procedúram bol vystavovaný vždy po tom, či podal proti ústavu nejakú sťažnosť a pod. Prežitá citová úzkosť a nespochybniteľné psychické strádanie žalobcu predstavuje objektívne nenapraviteľnú nemajetkovú ujmu, ktorú nemožno vzhľadom na uvedené okolnosti uspokojiť inak ako priznaním spravodlivého finančného zadosťučinenia.

2. Okresný súd uznesením č. k. 19C/4/2018 - 35 zo dňa 22. 02. 2018 žalobcovi na základe jeho žiadosti nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09. 03. 2018. Následne súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 23. 03. 2018 na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 600,00 Eur (6% z 10 000,00 Eur - položka č. 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov) a 99,50 Eur - (položka č. 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov) v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň ho poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

3. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

4. Vzhľadom na to, že žalobca súdny poplatok nezaplatil v stanovenej lehote po doručení výzvy na zaplatenie súdneho poplatku (v zmysle § 111 ods. 2 C. s. p.), súd podľa citovaných ustanovení konanie zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Sťažnosť treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy sťažovateľa.